

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 kwietnia 1975 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania brucelozы zwierząt.

Na podstawie art. 6 lit. a), art. 17, art. 28, art. 29 lit. a) i art. 109 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 573 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 662, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania, włącza się brucelozę bydła, świń, owiec i kóz, zwanych dalej „zwierzętami”.

§ 2. Wojewoda może:

- 1) zarządzić w gospodarstwach indywidualnych badanie bydła na brucelozę oraz rejestrację bydła dotkniętego tą chorobą,
- 2) uznać za obszar zagrożony brucelozą całą miejscowość, gminę, powiat lub kilka powiatów oraz zakazać:
 - a) dokonywania przeglądów, przetargów, pokazów i wystaw zwierząt,
 - b) wyprowadzania (wywożenia) zwierząt na targi oraz spędy — z wyjątkiem zwierząt rzeźnych,
 - c) wprowadzania (wwozu) zwierząt do gospodarstw, jak również miejscowego obrotu tymi zwierzętami,
 - d) krycia samic rozplodnikami spoza gospodarstwa.

§ 3. 1. W uspołecznionych jednostkach gospodarki rolnej bydło podlega okresowemu badaniu na brucelozę.

2. Wprowadzanie nowego bydła do uspołecznionej jednostki gospodarki rolnej może się odbywać tylko za zezwoleniem naczelnika powiatu.

3. Uspołecznione jednostki gospodarki rolnej prowadzą kartotekę bydła, do której wpisuje się wyniki badań na brucelozę. W razie sprzedaży albo wyprowadzenia bydła do innego gospodarstwa lub na rzeź kartę zwierzęcia przekazuje się nabywcy, nowemu posiadaczowi lub rzeźni.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się również do bydła nie należącego do uspołecznionych jednostek gospodarki rolnej, lecz utrzymywanego w ich obrębie.

§ 4. 1. Obszar województwa uważa się za wolny od brucelozy bydła, jeżeli:

- 1) badanie pogłowia bydła w gospodarstwach indywidualnych wykazało nie więcej niż 0,5‰ zwierząt dotkniętych brucelozą,
- 2) ilość gospodarstw indywidualnych zapowietrzonych nie przekracza 0,2‰ gospodarstw danego województwa, a bydło dotknięte brucelozą w tych gospodarstwach zostało zlikwidowane, oraz
- 3) gospodarstwa uspołecznionych jednostek gospodarki rolnej nie są zapowietrzane brucelozą.

2. Gospodarstwo uspołecznionej jednostki gospodarki rolnej uważa się za wolne od brucelozy zwierząt, jeżeli trzykrotne kolejne badanie ich na brucelozę nie wykazało tej choroby, a na terenie tego gospodarstwa nie ma zwierząt innych gatunków dotkniętych brucelozą.

§ 5. 1. Zabrania się wprowadzania na obszar województw wolnych od brucelozy bydła pochodzącego z województw zapowietrzonych, z wyjątkiem bydła dostarczanego bezpośrednio do rzeźni.

2. Naczelnik powiatu może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na wprowadzenie na obszar powiatu bydła pochodzącego z obszarów zapowietrzonych, jeżeli bydło jest wolne od brucelozy i pochodzi z gospodarstw wolnych od tej choroby (zaświadczenie powiatowego lekarza weterynarii).

§ 6. Zwierzęta sprowadzane z zagranicy podlegają granicznej kontroli weterynaryjno-sanitarnej, a zwierzęta przeznaczone na chów lub do hodowli podlegają ponadto trzytygodniowej kwarantannie, w czasie której poddawane są badaniu na brucelozę.

§ 7. W razie wystąpienia u zwierząt poronienia lub innych objawów wzbudzających podejrzenie brucelozy posiadacze zwierząt obowiązani są:

- 1) zgłosić o tym niezwłocznie naczelnikowi gminy lub powiatowemu lekarzowi weterynarii,
- 2) do czasu przybycia lekarza weterynarii:
 - a) trzymać wszystkie zwierzęta danego gatunku w zamkniętych pomieszczeniach w obrębie gospodarstwa w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych,
 - b) przechowywać poronione płody i łożyska w odosobnionym i chłodnym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem innych zwierząt i położonym z dala od pomieszczeń innych zwierząt, magazynów pasz, studni i wodopojów.

§ 8. W razie stwierdzenia, że objawy występujące u zwierząt w określonym gospodarstwie wzbudzają podejrzenie zarażenia brucelozą naczelnik powiatu:

- 1) zarządzi odosobnienie zwierząt należących do gatunku, u którego stwierdzono podejrzenie tej choroby,
- 2) zakazuje wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa bez jego zgody oraz nakazuje poddanie ich badaniom na brucelozę,
- 3) zakazuje wprowadzania do gospodarstwa innych zwierząt,
- 4) zakazuje wynoszenia (wywożenia) z gospodarstwa bez jego zgody zwierząt zabitych lub padłych, mięsa, skór i wełny z tych zwierząt oraz nawozu i gnojówki, jak również przedmiotów, z którymi podejrzane zwierzęta się stykały,
- 5) zarządzi trzymanie na uwięzi psów i pod zamknięciem kotów, drobiu i gołębi.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia brucelozy naczelnik powiatu wyda decyzję:

- 1) o uznaniu gospodarstwa za zapowietrzane brucelozą,
- 2) nakazującą:
 - a) umieszczenie przy wejściach do gospodarstwa tablic ostrzegawczych z napisem: „Brucelozą — wstęp wzbroniony”,
 - b) oznakowanie pastwisk, na których wypaszały się zwierzęta dotknięte brucelozą, oraz zbiorników wód stojących, z których pojono zakażone zwierzęta,
 - c) odosobnienie zwierząt danego gatunku, niewyprowadzanie ich z gospodarstwa i poddawanie badaniom na brucelozę oraz niewprowadzanie do gospodarstwa innych zwierząt,
 - d) oznakowanie zwierząt dotkniętych brucelozą przez wycięcie trójkątnego otworu w lewej małżowinie usznej — do czasu zabicia zwierząt,
 - e) oczyszczenie i odkażenie pomieszczeń i wybiegów oraz systematyczne odkażanie naczyń do mleka i urządzeń do mechanicznego doju, odkażanie pomieszczeń do strzyżby owiec,
- 3) zakazującą:
 - a) krycia i sztucznego uhasieniania wszystkich zwierząt danego gatunku bądź tylko zakażonych,
 - b) dojenja owiec i kóz dotkniętych brucelozą — do czasu zabicia zwierząt,
 - c) wywozu nie przegotowanego mleka z wyjątkiem wywozu mleka bezpośrednio do wyznaczonej mleczarni w naczyniach specjalnie oznaczonych,
 - d) dokonywania strzyżby owiec poza wyznaczonymi pomieszczeniami.

2. W razie stwierdzenia brucelozy owiec naczelnik powiatu może ponadto zarządzić przeprowadzenie badań rozpoznawczych w całej miejscowości lub w kilku miejscowościach u wszystkich owiec przed wypędem na sezonowy wypas.

§ 10. 1. Wojewoda nakazuje zabicie zwierząt dotkniętych brucelozą; może również nakazać ich zabicie w razie podejrzenia o zarażenie się tą chorobą.

2. Posiadacze zwierząt przeznaczonych do zabicia są obowiązani dostarczyć je do wyznaczonego punktu skupu lub do rzeźni; świnie, owce i kozy powinni dostarczyć środkami transportowymi wyłącznie do wyznaczonej rzeźni.

§ 11. Zabrania się przed upływem:

- 1) trzech miesięcy:
 - a) używania pastwisk, na których wypasały się zwierzęta dotknięte brucelozą, oraz używania do pojenia zwierząt zbiorników wód stojących, z których pojono zakażone zwierzęta,
 - b) przechowywania i przeznaczania na paszę dla zwierząt zdrowych siana z łąk, na których wypasały się zwierzęta dotknięte brucelozą,
- 2) sześciu miesięcy — używania wybiegów i ryjowisk, na których przebywały świnie dotknięte brucelozą.

§ 12. Środki transportowe oraz zbiorniki (skrzynie) użyte do przewozu zwierząt dotkniętych brucelozą lub nie wyjąłowego mięsa albo nie wyjąłowych odpadów poubojowych pochodzących z takich zwierząt powinny być szczelne i niezwłocznie po wylądowaniu dokładnie oczyszczone i odkażone.

§ 13. Ubój zwierząt pochodzących z gospodarstw zapowietrzonych brucelozą i postępowanie z mięsem, krwią, gruczołami dokrewnymi i skórą tych zwierząt oraz odkażanie środków transportowych użytych do przewozu zwierząt (§ 12) podlegają nadzorowi weterynaryjnemu.

§ 14. 1. Gospodarstwo indywidualne uważa się za wolne od brucelozy, jeżeli:

- 1) wszystkie zwierzęta dotknięte brucelozą lub podejrzane o zarażenie się tą chorobą padły, zostały zabite lub usunięte,
- 2) u pozostałych zwierząt nie stwierdzono podejrzenia o tę chorobę,

3) pomieszczenia dla zwierząt zostały należycie oczyszczone i odkażone.

2. W uspołecznionej jednostce gospodarki rolnej, po uznaniu gospodarstwa za wolne od brucelozy bydła w następstwie zabicia wszystkiego bydła, przez okres jednego roku może być prowadzony tylko chów bukatów lub bydła opasowego pod warunkiem ich każdorazowego badania przed wysyłką na ubój. Bydło przeznaczone na chów lub do hodowli może być umieszczone w oborze po jej oczyszczeniu i odkażeniu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do gospodarstw uznanych za wolne od brucelozy świń w następstwie zabicia wszystkich świń w gospodarstwie; przepisu tego nie stosuje się jednak do przemysłowych ferm trzody chlewnej oraz do tuczarni przemysłowych, w których nie prowadzi się selekcji do celów hodowlanych.

§ 15. Za bydło, świnie, owce, konie i kozy zabite z nakazu wojewody przysługuje odszkodowanie w wysokości pełnej wartości rynkowej zwierząt.

§ 16. Odkażanie pomieszczeń, terenów i przedmiotów, z którymi stykały się zwierzęta dotknięte brucelozą, przeprowadza się na koszt Państwa.

§ 17. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o naczelnikach gminy — należy przez to rozumieć również naczelników miast i gmin, naczelników miast nie stanowiących powiatów oraz naczelników dzielnic w miastach stanowiących powiaty,
- 2) o naczelnikach powiatów — należy przez to rozumieć również prezydentów i naczelników miast stanowiących powiaty, naczelników miast i powiatów oraz naczelników dzielnic w miastach wyłączonych z województw,
- 3) o wojewodach — należy przez to rozumieć również prezydentów miast wyłączonych z województw.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r.

Minister Rolnictwa: *K. Barcikowski*